

## Η Αγωνία της Ιφιγένειας

Συντάχθηκε απο τον/την Μανώλης Καλλέργης

Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 00:00 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 12:24

---



**Η Ιφιγένεια πήρε το μεγάλο μαχαίρι, έκοψε με υπομονή, κριτς-κριτς, το παγωμένο καρπούζι και το βάλε στην πιατέλα** . Ύστερα έφερε το γεμάτο μυρωδάτη τσικουδιά καραφάκι της μαζί με τα τέσσερα ποτηράκια της ρακής τα ζωγραφισμένα απ' το Σταθόπουλο, που τα φύλαγε σαν τα μάτια της μέσα στο παλιό σκαλιστό έπιπλο της γιαγιάς της. Αμέσως μετά τις πρώτες ρουφηξιές η Ιφιγένεια άρχισε να σχολιάζει:

-Να δούμε τι θα μας αραδιάσεις στο αρθράκι σου αύριο. Άραγε θα μας γράψεις πως ο Παπανδρέου πανηγυρίζει μόνος του για τη σωτηρία της Ελλάδας; Ή μήπως να υποθέσουμε πως οι «αγανακτισμένοι» θ' αλλάξουν στάση και θα πανηγυρίσουν μαζί με τον Παπανδρέου για τις επιτυχίες της κυβέρνησης στην Ευρώπη; Κούνια που σας κούναγε φουκαράδες μου!

**Η Ιφιγένεια το συνήθιζε να εκεφράζεται «χύμα». Τα μεγάλα μαύρα της μάτια σκοτείνιαζαν ακόμη πιο πολύ όταν θυμόταν το άνεργο αδέρφι της.**

-Ξέρετε εσείς τι σημαίνει ανεργία; Η ανεργία είναι η χειρότερη μορφή βίας... Ο αδερφός μου είναι άνεργος. Εγώ είμαι άνεργη. Ένας στους πέντε Έλληνες είναι άνεργος. Μπορείτε να καταλάβετε τι σημαίνει αυτό;

Ο Θωμάς, ο Γιώργος κι εγώ σηκώσαμε όλοι μαζί τα χέρια ψηλά με απελπισία.

-Φτάνει, δεν χρειάζεται αυτή η ανάλυση. Τα γνωρίζουμε αυτά πολύ καλά βέβαια. Είσαι μια Ιφιγένεια πραγματική, σε ετοιμάζουν για θυσία στο βωμό της τραπεζικής παντοδυναμίας και

## Η Αγωνία της Ιφιγένειας

Συντάχθηκε απο τον/την Μανώλης Καλλέργης

Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 00:00 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 12:24

---

επικράτησης, στο βωμό μιας κακώς εννοούμενης Ευρωπαϊκής Ένωσης που τρώει τα παιδιά της.

-Τότε αφήστε με να σας πω κάποιες άλλες σκέψεις μου, συνέχισε η Ισμήνη ακάθεκτη. Μέσα σε αυτή την μακροχρόνια κρίση έχουμε χάσει την έννοια της ψυχαγωγίας και της ψυχικής μας ηρεμίας. Δεν μας γεμίζει το να αράξουμε στην παραλία με τους κολλητούς και ένα τρανζιστοράκι..δεν μας αρκεί η καλή παρέα στο σπίτι παίζοντας παιχνίδια και σπάζοντας καθαρή και ατόφια πλάκα..δεν μας γεμίζουν τραγούδια με στίχους που μπορεί να χρειαστούν και δεύτερη ανάγνωση γιατί δεν είναι πιασάρικα..δεν μας γεμίζει να κρατήσουμε το κινητό μας και τα ρούχα μας πάνω από ένα χρόνο γιατί δεν είναι πια στην μόδα...

-Σ' αυτά μας βρίσκεις σύμφωνους, και τους τρεις. Έχω κουραστεί όμως και έχω αηδιάσει μέσα σ' αυτή την ζοφερή της χώρας πολιτικοοικονομική πραγματικότητα. Αυτές τις ημέρες επικεντρώνομαι με χαρά σε ανθρώπους πραγματικούς και ρωμαλέους, τους πνευματικούς άρχοντες και στυλοβάτες θα έλεγα της πόλης αυτής που άλλη ήταν, άλλη είναι και αλλιώς πρόκειται να καταλήξει.

Όχι πως εγώ είμαι ο «ξερόλας» δηλαδή, που ξέρω τα πολλά κι ο νους μου «κατεβάζει». Θα σας το πω και αν θέλετε πιστέψτε το: Ο Γιώργος Εκκεκάκης μόλις διάβασε το κείμενό μου της επιστολής μου προς εκείνον (και προς όλους τους Ρεθεμνιώτες άλλωστε), έσπευσε να μου χαρίσει μια επιμελημένη ανατύπωση του ποιήματος του Ρεθύμνιου ποιητή Αντώνιου Αχέλη που για πρώτη φορά έφτασε σε Κρητικό έδαφος! Αστραπιαία, μέσα σε δυο μέρες από τη στιγμή που το ονειρεύτηκα, είχε γίνει πραγματικότητα, μπορούσα να κρατώ στα χέρια και να διαβάζω την «Πολιορκία της Μάλτας», τους στίχους που ερχόταν από μια άλλη εποχή, από τα βάθη του χρόνου, από το 1571.

**Δεν θα το πιστέψετε: Κάποιοι από τους 2541 ομοιοκατάληκτους 15σύλλαβους στίχους του μοιάζουν τόσο φρέσκοι που λες και αναφέρονται στο σήμερα:**

«Πειδή σκαιρόν που φθάσαμεν άρχοντες τιμημένοι  
Θωρούμεν πράγματα φρικτά σ' όλην την οικουμένη  
Πείνες, θανατικά, νερά, φωτιές εξ ουρανόθεν,  
Εκείθεν σύγχισες πολλές, ήχους οπλών εδώθεν....»

Καταλάβαινα πως η Ιφιγένεια ακούγοντας όλα αυτά βαριόταν θανάσιμα. Η αγωνία της ανεργίας και της οικονομικής στενότητας την είχε τσακίσει, τίποτα άλλο δεν τραβούσε την προσοχή της. Της πρότεινα να πάμε βόλτα. Θα την πήγαινα περίπατο στην παλιά πόλη, θα την κερνούσα παγωτό, θα της μιλούσα για τους αγαπημένους της καλλιτέχνες, τον Γιάννη Αγγελάκα και τον Χρήστο Θηβαίο.

-Πες της το με ένα τραγουδάκι ρομαντικό, πες της το μ' ένα γιουκαλίλι, μου ψιθύρισε

## Η Αγωνία της Ιφιγένειας

Συντάχθηκε απο τον/την Μανώλης Καλλέργης

Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 00:00 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιούλιος 2011 12:24

---

κοροιδευτικά ο Θωμάς.

**Μα εγώ έβλεπα στο πρόσωπο της Ιφιγένειας την άλλη, την μυθική Ιφιγένεια, τα νιάτα που κάποιοι αποφάσισαν να θυσιάσουν. Έτσι πάντα αποφασίζεται η θυσία των νέων από τους δυνατούς, πολύ εύκολα, πολύ απλά, χωρίς πολύ σκέψη, αρκεί μόλις ένας χρησμός. Όπως και τότε στην Αυλίδα.**



Γράφει: ο Μανώλης Καλλέργης